

بعضاً خداوند به جهت مسئولیتی که بر دوش طرف می‌گذارد استعدادی مناسب آن مسئولیت را

به او می‌دهد

شماره پرسش: ۱۲۲۱۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۲/۲۶ ۰۶:۵۹:۳۷

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد: شما در بحث معرفت النفس فرمودید حکمت و حرّیت هم غریزی و هم اکتسابی است. غریزی یعنی به فرد داده شده نه اکتساب کرده به عبارتی موهبتی است. مثلاً فرد در فهم حقایق روان می فهمد از بقیه، این غریزی است یعنی کسب نکرده سئوالم در مورد عدالت خداوندی نیست چون در آن شکی نیست ولی آیا این که فرد روان الفهم است و این غریزی است به معنی این است که نفس آن فرد با یک فعلیتی به نام روان فهمی نازل شده بر تن او یا نه در نسبت نفس با تن این تن موجب روان فهمی نفس شده همانطور که از نظر علمی هم اثبات شده انسانها هوش های متفاوتی دارند و این به مغز مربوط است بعضی ها هوش کلامی بالا و بعضی ها هوش هیجانی بالا و... و این امر باعث روان فهمی نفس شده است، یا عوامل و شرایط دیگری باعث شده که این بدن که این نفس را دریافت می کند که یک فیض خاص است، این نفس با این توانایی دریافت شود، و روان فهمی مربوط به خود نفس است بدون بدن.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این مربوط به هر دوی جسم و روان می‌تواند باشد. بعضاً خداوند به جهت مسئولیتی که بر دوش طرف می‌گذارد استعدادی مناسب آن مسئولیت را به او می‌دهد و او در آن موضوع سریع الفهم می‌شود و بعضاً والدین رعایت‌های لازم را می‌کنند و روان آن فرد بدون موانع جسمانی سریع الفهم می‌شود. موفق باشید